

No One Sits Alone

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Nimeni nu stă singur

Vârstnicul Gerrit W. Gong
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

October 2025 general conference

Living the gospel of Jesus Christ includes making room for all in His restored Church.

Trăirea potrivit Evangheliei lui Isus Hristos include faptul de a face loc tuturor în Biserica Sa restaurată.

I.

For 50 years, I have studied culture, including gospel culture. I began with fortune cookies.

In San Francisco's Chinatown, Gong family dinners concluded with a fortune cookie and a wise saying like "A journey of a thousand miles begins with a single step."

As a young adult, I made fortune cookies. Wearing white cotton gloves, I folded and tucked into shape the round cookies hot out of the oven.

To my surprise, I learned fortune cookies are not originally part of Chinese culture. To distinguish Chinese, American, and European fortune cookie culture, I looked for fortune cookies on multiple continents—just as one would use multiple locations to triangulate a forest fire. Chinese restaurants in San Francisco, Los Angeles, and New York serve fortune cookies, but not those in Beijing, London, or Sydney. Only Americans celebrate National Fortune Cookie Day. Only Chinese advertisements offer "Authentic American Fortune Cookies."

Fortune cookies are a fun, simple example. But the same principle of comparing practices in different cultural settings can help us distinguish gospel culture. And now the Lord is opening new opportunities to learn gospel culture as Book of Mormon allegory and New Testament parable

I.

Timp de 50 de ani, am studiat cultura, inclusiv cultura Evangheliei. Am început cu prăjiturile cu răvaș.

În cartierul chinezesc din San Francisco, cinele familiei Gong se încheiau cu câte o prăjitură cu răvaș și o zicală înțeleaptă precum: „O călătorie de o mie de mile începe cu un singur pas”.

Când eram tânăr adult, am făcut prăjituri cu răvaș. Purtând mănuși albe de bumbac, am împăturit prăjiturile rotunde fierbinți scoase din cuptor și le-am dat forma specifică.

Spre surprinderea mea, am aflat că prăjiturile cu răvaș nu fac parte din cultura chineză originală. Pentru a distinge cultura chineză, americană și europeană a prăjiturilor cu răvaș, am căutat prăjituri cu răvaș pe mai multe continente – la fel cum s-ar folosi mai multe locuri în vederea triangulării unui incendiu forestier. Restaurantele chinezești din San Francisco, Los Angeles și New York servesc prăjituri cu răvaș, dar nu și cele din Beijing, Londra sau Sydney. Doar americanii sărbătoresc Ziua Națională a Prăjiturii cu răvaș. Doar reclamele chinezești oferă „Prăjituri cu răvaș americane autentice”.

Prăjiturile cu răvaș sunt un exemplu distractiv și simplu. Dar același principiu al comparării practicilor în contexte culturale diferite ne poate ajuta să distingem cultura Evangheliei. Iar, acum, Domnul oferă noi ocazii de a învăța cultura Evangheliei pe măsură ce pilda măslinului din

prophecies are fulfilled.

II.

Everywhere people are moving. The United Nations reports 281 million international migrants. This is 128 million more individuals than in 1990 and more than three times 1970 estimates. Everywhere, record numbers of converts are finding The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Every Sabbath, members and friends from 195 birth countries and territories gather in 31,916 Church congregations. We speak 125 languages.

Recently, in Albania, North Macedonia, Kosovo, Switzerland, and Germany, I witnessed new members fulfilling the Book of Mormon allegory of the olive tree. In Jacob 5, the Lord of the vineyard and his servants strengthen both olive tree roots and branches by gathering and grafting together those from diverse locations. Today children of God gather as one in Jesus Christ; the Lord offers a remarkable natural means to expand our lived fullness of His restored gospel.

Preparing us for the kingdom of heaven, Jesus tells the parables of the great supper and wedding feast. In these parables, invited guests make excuses not to come. The master instructs his servants to “go out quickly into the streets and lanes of the city” and “the highways and hedges” to “bring in hither” the poor, maimed, halt, and blind. Spiritually speaking, that’s each of us.

Scripture declares:

“All nations shall be invited” unto “a supper of the house of the Lord.”

“Prepare ye the way of the Lord, ... that his kingdom may go forth upon the earth, that the inhabitants thereof may receive it, and be prepared for the days to come.”

Today those invited to the supper of the Lord come from every place and culture. Old and young, rich and poor, local and global, we make our Church congregations look like our communities.

As chief Apostle, Peter saw heaven open a vision of “a great sheet knit at the four corners, ... wherein were all manner of ... beasts.” Taught Peter: “Of a truth I perceive that God is no respecter of persons. ... In every nation he that

Cartea lui Mormon și profețiile din pildele din Noul Testament se împlinesc.

II.

Pretutindeni, oamenii se mută. Națiunile Unite raportează 281 de milioane de migranți internaționali. Aceasta înseamnă cu 128 de milioane de persoane mai mult decât în anul 1990 și de peste trei ori mai mult decât estimările din anul 1970. Pretutindeni, numere record de convertiți descoperă Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. În fiecare zi de sabbat, membri și prieteni din 195 de țări și teritorii natale se adună în 31.916 congregații ale Bisericii. Vorbim 125 de limbi.

Recent, în Albania, Macedonia de Nord, Kosovo, Elveția și Germania, am fost martor la împlinirea pildei măslinului din Cartea lui Mormon de către noi membri. În Iacov 5, Domnul viei și slujitorii săi întăresc atât rădăcinile, cât și ramurile măslinului, adunând și altoind împreună pe cele din locuri diferite. Astăzi, copiii lui Dumnezeu se adună ca fiind una în Isus Hristos; Domnul ne oferă un mijloc natural și remarcabil de a trăi mai pe deplin potrivit Evangheliei Sale restaurate.

Pregătindu-ne pentru împărăția cerurilor, Isus ne spune pilda despre smerenia la ospete și pe cea despre cei poftiți la cină. În aceste pilde, invitații găsesc scuze pentru a nu veni. Stăpânul își instruește slujitorii să „[se ducă] degrabă în piețele și ulițele cetății” și pe „drumuri și la garduri” și să „[aducă] aici” pe cei săraci, ciungi, șchiopi și orbi. Din punct de vedere spiritual, aceasta se referă la fiecare dintre noi.

Scriptura declară:

„Toate națiunile vor fi invitate” la „un ospăț din casa Domnului”.

„Pregătiți calea Domnului... astfel ca împărăția Sa să meargă înainte în lume, pentru ca locuitorii pământului să o primească și să fie pregătiți pentru zilele care vin.”

Astăzi, cei invitați la ospățul Domnului vin din toate locurile și culturile. Bătrâni și tineri, bogați și săraci, localnici și din întreaga lume, noi facem ca propriile congregații din cadrul Bisericii să arate precum comunitățile noastre.

În calitate de conducător al apostolilor, Petru a văzut cerul deschis și a văzut o viziune despre „o față de masă mare, legată cu cele patru colțuri... în ea se aflau tot felul de... [fiare]”. Petru ne-a învățat: „În adevăr, văd că Dumnezeu nu

feareth [the Lord], and worketh righteousness, is accepted with him.”

In the parable of the good Samaritan, Jesus invites us to come to each other and to Him in His inn—His Church. He invites us to be good neighbors. The good Samaritan promises to return and recompense the care of those in His inn. Living the gospel of Jesus Christ includes making room for all in His restored Church.

The spirit of “room in the inn” includes “no one sits alone.” When you come to church, if you see someone alone, will you please say hello and sit with him or her? This may not be your custom. The person may look or speak differently than you. And of course, as a fortune cookie might say, “A journey of gospel friendship and love begins with a first hello and no one sitting alone.”

“No one sits alone” also means no one sits alone emotionally or spiritually. I went with a brokenhearted father to visit his son. Years earlier, the son was excited to become a new deacon. The occasion included his family buying him his first pair of new shoes.

But at church, the deacons laughed at him. His shoes were new, but not fashionable. Embarrassed and hurt, the young deacon said he would never go again to church. My heart is still broken for him and his family.

On the dusty roads to Jericho, each of us has been laughed at, embarrassed and hurt, perhaps scorned or abused. And with varying degrees of intent, each of us has also disregarded, not seen or heard, perhaps deliberately hurt others. It is precisely because we have been hurt and have hurt others that Jesus Christ brings us all to His inn. In His Church and through His ordinances and covenants, we come to each other and to Jesus Christ. We love and are loved, serve and are served, forgive and are forgiven. Please remember, “earth has no sorrow that heav’n cannot heal”; earth burdens lighten—our Savior’s joy is real.

In 1 Nephi 19, we read: “Even the very God of Israel do [they] trample under their feet; ... they set him at naught. ... Wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he

este părtinitor, ci că în orice neam, cine se teme de El, și lucrează neprihănire este primit de El”.

În pilda samariteanului, Isus ne invită să venim unii la alții și la El în casa sa de poposire – Biserica Sa. El ne invită să fim semenii buni. Bunul samaritean promite să Se întoarcă și să răsplătească grija față de cei din casa Sa de poposire. Trăirea potrivit Evangheliei lui Isus Hristos include faptul de a face loc tuturor în Biserica Sa restaurată.

Spiritul de a avea „loc în casa de poposire” include faptul că „nimeni nu stă singur”. Când veniți la biserică, dacă vedeți pe cineva singur, ați putea, vă rog, să îl salutați și să stați cu el? Poate că nu obișnuieți să faceți acest lucru. Persoana poate să arate sau să vorbească diferit față de dumneavoastră. Și, desigur, cum s-ar spune în mesajul unei prăjituri cu răvaș, „o călătorie a prieteniei și dragostei bazate pe Evanghelie începe cu un prim salut și fără ca cineva să stea singur”.

„Nimeni nu stă singur” înseamnă, de asemenea, că nimeni nu stă singur din punct de vedere emoțional sau spiritual. M-a dus cu un tată cu inima frântă să-și viziteze fiul. Cu ani în urmă, fiul era entuziasmat să devină diacon. Cu acea ocazie, familia i-a cumpărat prima lui pereche de pantofi noi.

Dar, la biserică, diaconii au râs de el. Pantofii lui erau noi, dar nu la modă. Rușinat și rănit, tânărul diacon a spus că nu se va mai duce niciodată la biserică. Inima mea este încă frântă pentru el și familia lui.

Pe drumurile prăfuite către Ierihon, fiecare dintre noi a fost luat în râs, umilit și rănit, poate chiar disprețuit sau abuzat. Și, cu diferite grade de intenție, fiecare dintre noi, de asemenea, a ignorat, nu a văzut sau auzit, poate chiar a rănit în mod deliberat pe alții. Tocmai pentru că am fost răniți și am rănit pe alții, Isus Hristos ne duce pe toți la casa Sa de poposire. În Biserica Sa și prin rânduielile și legămintele Sale, noi venim unii la alții și la Isus Hristos. Noi iubim și suntem iubiți, slujim și ni se slujește, iertăm și suntem iertați. Vă rog să vă amintiți: „Pământul n-are tristeți pe care cerul să nu le poată vindeca”; povara pământului se ușurează – bucuria Salvatorului nostru este reală.

În 1 Nephi 19, citim: „Chiar și pe Dumnezeu lui Israel Îl [calcă ei] în picioare... ei Îl nesocotesc... Prin urmare, ei Îl biciuiesc, iar El rabdă; și Îl lovesc, iar El rabdă. Da, ei Îl scuipă, iar El rabdă”.

suffereth it.”

My friend Professor Terry Warner says the judging, scourging, smiting, and spitting were not occasional events that occurred only during Christ’s mortal life. How we treat each other—especially the hungry, the thirsty, those left out alone—is how we treat Him.

In His restored Church, we are all better when no one sits alone. Let us not simply accommodate or tolerate. Let us genuinely welcome, acknowledge, minister to, love. May each friend, sister, brother not be a foreigner or stranger but a child at home.

Today many feel lonely and isolated. Social media and artificial intelligence can leave us yearning for human closeness and human touch. We want to hear each other’s voices. We want authentic belonging and kindness.

There are many reasons we may feel we do not fit in at church—that, speaking figuratively, we sit alone. We may worry about our accent, clothes, family situation. Perhaps we feel inadequate, smell of smoke, yearn for moral cleanliness, have broken up with someone and feel hurt and embarrassed, are concerned about this or that Church policy. We may be single, divorced, widowed. Our children are noisy; we don’t have children. We didn’t serve a mission or came home early. The list goes on.

Mosiah 18:21 invites us to knit our hearts together in love. I invite us to worry less, judge less, be less demanding of others—and, when needed, be less hard on ourselves. We do not create Zion in a day. But each “hello,” each warm gesture, brings Zion closer. Let us trust the Lord more and choose joyfully to obey all His commandments.

III.

Doctrinally, in the household of faith and fellowship of the Saints, no one sits alone because of covenant belonging in Jesus Christ.

Taught the Prophet Joseph Smith: “It is left for us to see, participate in and help to roll forward the Latter-day glory, ‘the dispensation of the fullness of times ...’ when the Saints of God

Prietenul meu, profesorul Terry Warner, spune că judecata, biciuirea, lovirea și scuiparea nu au fost evenimente ocazionale care au avut loc doar în timpul vieții muritoare a lui Hristos. Modul în care ne tratăm unii pe ceilalți – mai ales pe cei flămânzi, cei însetați, cei lăsați singuri – este modul în care îl tratăm pe El.

În Biserica Sa restaurată, noi toți suntem mai buni când nimeni nu stă singur. Să nu ne limităm doar la a accepta sau a tolera! Să îi primim, să îi acceptăm, să îi păstorum și să-i iubim cu adevărat! Fie ca fiecare prieten, soră, frate să nu fie un străin sau un necunoscut, ci un copil acasă!

Astăzi, mulți se simt singuri și izolați. Rețelele de socializare și inteligența artificială ne pot face să ne dorim nespuse de mult apropierea umană și atingerea umană. Dorim să ne auzim reciproc glasurile. Dorim un sentiment autentic de apartenență și bunătate.

Sunt multe motive pentru care am putea simți că nu ne integrăm în biserică – că, la figurat vorbind, stăm singuri. Ne-am putea face griji în legătură cu accentul nostru, hainele noastre, situația familiei noastre. Poate că ne simțim nepotrițiți, mirosim a fum, tânjim după curățenie morală, ne-am despărțit de cineva și ne simțim răniți și stânjeniți, suntem îngrijorați în legătură cu o regulă sau alta a Bisericii. Am putea fi singuri, divorțați, văduvi. Copiii noștri sunt gălăgioși; nu avem copii. Nu am slujit în misiune sau am venit acasă mai devreme. Lista poate continua.

Mosia 18:21 ne invită să ne întreținem inimile în dragoste. Invit pe fiecare dintre noi să ne îngrijorăm mai puțin, să judecăm mai puțin, să fim mai puțin exigenți cu alții – și, când este nevoie, să fim mai puțin aspri cu noi înșine. Nu creăm Sionul într-o singură zi. Dar fiecare „salut”, fiecare gest cald aduce Sionul mai aproape. Fie ca noi să ne încredem mai mult în Domnul și să alegem, cu bucurie, să ne supunem tuturor poruncilor Sale.

III.

Din punct de vedere doctrinar, în casa creștină și înfrățirii sfinților, nimeni nu stă singur, datorită sentimentelor de apartenență pe care îl oferă legămintele cu Isus Hristos.

Profetul Joseph Smith ne-a învățat: „Ne rămâne nouă să vedem, să participăm și să contribuim la înaintarea slavei în zilele din urmă, «dispensația plenitudinii timpurilor...», când

will be gathered in one from every nation, and kindred, and people.”

God “doeth not anything save it be for the benefit of the world; ... that he may draw all men [and women] unto him. ...

“... He inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; ... and all are alike unto God.”

Conversion in Jesus Christ requires us to put off the natural man and worldly culture. As President Dallin H. Oaks teaches, we are to give up any tradition and cultural practice that is contrary to the commandments of God and to become Latter-day Saints. He explains, “There is a unique gospel culture, a set of values and expectations and practices common to all [the] members of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.” Gospel culture includes chastity, weekly attendance at church, abstaining from alcohol, tobacco, tea, and coffee. It includes honesty and integrity, understanding we move forward, not upward or downward, in Church positions.

I learn from faithful members and friends in every land and culture. Scriptures studied in multiple languages and cultural perspectives deepen gospel understanding. Different expressions of Christlike attributes deepen my love and understanding of my Savior. All are blessed when we define our cultural identity, as President Russell M. Nelson taught, as a child of God, a child of the covenant, a disciple of Jesus Christ.

The peace of Jesus Christ is meant for us personally. Recently a young man earnestly asked, “Elder Gong, can I still go to heaven?” He wondered if he could ever be forgiven. I asked his name, listened carefully, invited him to talk with his bishop, gave him a big hug. He left with hope in Jesus Christ.

I mentioned the young man in another setting. Later I received an unsigned letter that began, “Elder Gong, my wife and I have raised nine kids ... and served two missions.” But “I always felt I would not be allowed in the celestial kingdom ... because my sins as a youth were so bad!”

The letter continued, “Elder Gong, when you told about the young man gaining hope of

sfinții lui Dumnezeu vor fi adunați din fiecare națiune, neam, limbă și popor”.

Dumnezeu „nu face nimic decât dacă este spre binele lumii... pentru ca să poată să-i tragă pe [toți bărbații și pe toate femeile] la El...

El îi cheamă pe toți să vină la El și să ia parte la bunătatea Sa... și toți sunt egali în fața lui Dumnezeu”.

Convertirea la Isus Hristos necesită ca noi să înlăturăm omul firesc și cultura lumească. Așa cum ne învață președintele Dallin H. Oaks, trebuie să renunțăm la orice tradiție și practici culturale care sunt contrare poruncilor lui Dumnezeu și să devenim sfinți din zilele din urmă. Dânsul explică: „Există o cultură a Evangheliei unice, un set de valori, așteptări și practici comune tuturor membrilor Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă”. Cultura Evangheliei include castitatea, prezența săptămânală la biserică, abținerea de la alcool, tutun, ceai și cafea. Include onestitatea și integritatea; înțelegerea faptului că noi mergem înainte, nu sus sau jos în chemări din cadrul Bisericii.

Învăț de la membri și prieteni credincioși din fiecare țară și cultură. Scripturile studiate în multe limbi și perspective culturale ne măresc înțelegerea despre Evanghelie. Diferitele forme de manifestare ale însușirilor asemănătoare celor ale lui Hristos îmi măresc dragostea și înțelegerea despre Salvatorul meu. Toți suntem binecuvântați când ne definim identitatea culturală, așa cum ne-a învățat președintele Russell M. Nelson, ca fiind un copil al lui Dumnezeu, un copil al legământului, un ucenic al lui Isus Hristos.

Pacea lui Isus Hristos este pentru noi personal. Recent, un tânăr băiat a întrebat cu sinceritate: „Vârstnice Gong, mai pot ajunge în cer?”. S-a întrebat dacă ar putea fi iertat vreodată. L-am întrebat cum îl cheamă, l-am ascultat cu atenție, l-am invitat să discute cu episcopul său și l-am îmbrățișat puternic. El a plecat având speranță în Isus Hristos.

L-am menționat pe tânărul băiat într-o altă împrejurare. Mai târziu, am primit o scrisoare nesemnată care începea astfel: „Vârstnice Gong, soția mea și cu mine am crescut nouă copii... și am slujit în două misiuni”. Dar „întotdeauna am simțit că nu mi se va permite să intru în împărăția celestială... pentru că păcatele mele din tinerețe au fost atât de grave!”.

Scrisoarea a continuat: „Vârstnice Gong, când ați vorbit despre faptul că tânărul a dobân-

forgiveness, I was filled with joy, beginning to realize that maybe I [could be forgiven].” The letter concludes, “I even like myself now!”

Covenant belonging deepens as we come to each other and to the Lord in His inn. The Lord blesses us all when no one sits alone. And who knows? Maybe the person we sit next to may become our best fortune cookie friend. May we find and make place for Him and each other at the supper of the Lamb, I humbly pray in the holy name of Jesus Christ, amen.

dit speranța de a fi iertat, am fost plin de bucurie și am început să înțeleg că poate [aș putea fi iertat]”. Scrisoarea se încheie: „Acum chiar îmi place de mine!”

Sentimentul de apartenență pe care îl oferă legămintele devine mai puternic pe măsură ce venim unii la ceilalți și la Domnul în casa Sa de poposire. Domnul ne binecuvântează pe toți când nimeni nu stă singur. Și cine știe? Poate că persoana lângă care stăm devine prietenul nostru cel mai bun, prezis de un mesaj dintr-o prăjitură cu răvaș. Fie ca noi să-L găsim și să facem loc Lui și unii altora la ospățul Mielului, mă rog cu umilință, în numele sfânt al lui Isus Hristos, amin.